

Mattijuhani Koponen

VALKEUDEN LAPSET
1965

On ahdasta ja sokeat
ohjaavat täällä sokeita.

On vaikeaa toimia
vaikeaa työskennellä.

Älä periksi anna, valitse
kivisin tie;
vain se perille vie.

Nyt matkaan!
Iloisin soittimin
vapauta vangitut äänet.

Muista varoa niitä
joilla valta on.
Pihakoirat kierrä kaukaa!

Mattijuhani Koponen: Valkeuden lapset

VALKEUDEN LAPSET

me ei saatu olla rauhassa missään
joka mestassa mitä me löydettiin
ne luiskapääät ajo meidät
pois

mun oli mentävä kadulle
puristelemaan elintäni
mä en saanu mistään apuu

Yksi niistä saatanan taliaivoista
hiippaili aina kulmilla
ja söi kumivasarastaan
MUNKAVERIN MAKSOTTUNUTTA VERTA
ja selvästikin sen turpeeta niskaa puristavassa kauluksessa
OLI VIERASTA HIKEE JUMANKAUTA

saatana se vanha straba sano
EI TÄÄLLO TILAA TEILLEN

no mihin me sit ku me ei saada olla missään
ja mä vähä ihmettelin
ja mä olin pihalla
ku lintulauta

enks mäkin osallistu sen virkapuvun maksuu tä?
huonosti menee
vaikka mitäs mä niitä virkapukuja
enhän maksa verookaa
ku mä oon aina pilves

enne mä vein kaikki mun fyrkat

kapakkaan ja mutsi huus ku laiva
sitte mä löysin nää matkat ku oli spiiduu

mullonki menny helvetin hyvin mitä fyrkat aina loppuu uskotsä

kato kapakan ovel oli aina se
alakulo portsari
ja näytti laiskasti pulleeta handuu
ja se oli ihan silee ja sillee karateiskuis
ja kuituja vieraist kledjuista
eikä sen silmissä ollu mitää katsetta
se vaa tuijotti ihan tyhjänä

en mä menny sisää
ei siit ollu menemistä
mä puristelin mun elintä siin sen edessä

sitte
hirvee ejakulaatio
pulujen siivet kastu ja katu tuli
keltaseks
ja lankkipojat lankkasi kamalasti ja mulla alko filmi kelaa

se portsari
se vaan tsidu mua
väsyneesti
mä ajattelin nyt ei o mitään toivoo enää

ja mä lakkasin puristelemasta
ja menin pois
kivespussit ryhdikkäästi heilahdelleen

me skramlattiin stadia alakaupungista kallioon
lönkalta löyty sit mesta

Mattijuhani Koponen: Valkeuden lapset

autot meni lujaa
musta lippu lepatti parvekkeelta
ja raitsikka kolisi laitakaupungilta asti

ilmapallo lensi
se lapsi itki
mä ostin sille tikkarin
silloin provot hyökkäsi suomalaiseen kirjakauppaan

vanhalla ne ei tienneet ja veti kaljaa
ensimmäiset uudet pilvet tuli
itätuuli toi ne afgaanista

En tiedä. En välitä. Kaikki on yhdentekevää.
the love-generation

nurmikolla lojuvien hippien keskellä vapautunut pariskunta:
Make Love. Not War
rinteessä puitten varjossa kaksi hippia
tähtilipun päällä

kun kaikki oli rauhallista -
kytät pysy loitolla meidän jengistä
ja vähän kauempana kaaosmaisesti parkattujen kaarojen luona
punakka jeppe hypisteli hämmentyneenä samanvärist ruusuu

En mä tsennaa se mutisi
En kertakaikkii tajuu

tytön hiukset valuivat sääriin
paljasjalka kukkaistyttö
rintamerkissä luki:
"En tiedä. En välitä. Kaikki on yhdentekevää."

taaperrellessani paitaressuna
kikki paljaana
minulle sanottiin usein:
mitähän sinustakin tulee

nyt minulla on pippeli piilossa
eikä tule mitään
mistähän sekin johtuu

Mattijuhani Koponen: Valkeuden lapset

magrittelle

mitä! tuoli yksinään istuu järvessä

se on hullu

mitä hanketta se ajaa

ja kalat sylissä vesi märkää

JOS

jos sinusta tuntuu
että olen mennyt umpeen
että olen lakannut puhumasta politiikkaa
että en naura enää kanssasi
että en enää ratsasta sinulla
että olen lopettanut tupakoimisen
että olen lopettanut juomisen
että en lue enää lehtiä kahvipöydässä
että en tee enää milloinkaan mitään
älä säikähdä:

minä vain nukun
en ole kuollut enempää kuin
herranperkele elää

jos niin tapahtuisi
jatka siitä
mihin jäimme

Mattijuhani Koponen: Valkeuden lapset

et piittaa
kun rautavuoteella maaten varhain aamulla
kuulet huudon:
herätys! aikaa kymmenen sekuntia

hitaasti
nouset,
istut
mietit
kun toiset jo syöksyvät riveihin
“isänmaan ja uskonnon” pakottamina
pienen kersantin käskystä

näiden jotka eivät osaa lukea
eivät runoja, kirjoittamisesta ei edes puhetta
ja opettavat käskien
opettavat tappamaan
mitä tapahtuu todella

armeijan putkassa
salakuljetettujen kirjojen kanssa
runoilija kuin kirurgi
avaa uuden maailman

1962 KorPr Kouvola